

***Masdevallia klabochorum* Rchb.f**

Synoniem: *Masdevallia aops* Luer & Malo 1979

Naam

De naam *aops* is ontleend aan de Griekse woorden *a*, dat zonder en *ops*, dat oog betekent. De plant heeft deze naam gekregen, omdat op de bases van de laterale sepalen oogvormige vlekken ontbreken. Deze vlekken komen namelijk wél voor bij *M. pallida* (Woolward) Luer. Beide soorten zijn nauw verwant met *M. xanthina* Rchb.f.

Ze behoren met vele andere soorten tot de sectie *Triangulares* Krzl., ook wel de sectie *Caudatae* Veitch genoemd.

De kenmerken van de planten van deze sectie zijn:

1. een dun bloemstengeltje,
2. per bloemstengeltje maar één bloem.

Voorkomen

De plant komt voor in de nevelwouden van Ecuador op een hoogte van 1700 meter in de Cordillera Oriental. Malo vond hem daar in april 1975 en hij bloeide in juli 1977. *M. pallida* wordt gevonden in Columbia in de provincie Antioquia op een hoogte van 2000 -2200 meter.

Beschrijving

M. aops is een kleine epifytische plant; zode-vormend met dunne worteltjes.

De bladeren zijn 4 - 6 cm lang, enigszins leerachtig, de top is stomp en in drieën gespleten.

De bloemstengel is 4 - 4,5 cm lang, terwijl daarop nog een bloemsteeltje van 1 cm aanwezig is. De bloemtak draagt één bloem.

Het vruchtbeginsel is 0,7 cm lang. De sepalen zijn wit, onbehaard en bedekt met fletsgele nerven. De ovale dorsale sepaal staat rechtop, is hol boven het midden, 2,1 cm lang, 1,5 cm breed, abrupt overgaand in een rechtopstaande staart, draadvormig en ongeveer 4 cm lang; de kleur van de staart is geel. De laterale sepalen zijn elliptisch, niet symmetrisch en wijduitgespreid. Onder de lipbasis zijn ze 0,4 cm met elkaar vergroeid. Ze zijn 1,8 cm lang en 1,3 cm breed. De kleur komt overeen met die van de dorsale sepaal. De petalen zijn wit, langwerpig, 0,6 cm lang en 0,2 - 0,25 cm breed. De afgeknotte top is drie-tandig met een zwelling langs de onderrand, een stompe vleugel boven het midden en eindigend in een dik, naar binnen gebogen, van haken voorzien uitsteeksel boven de gesnauvelde basis.

De lip staat rechtop en is bedekt met purperen vlekjes. De grondkleur is wit. Hij is 0,55 cm lang en 0,3 cm breed. De ronde top is voorzien van een purperen centrale verdikking, vooruitstekend onder de rand. De ronde basis is beweeglijk opgehangen.

De zuil is wit, paars afgezet en naar het rolronde neigende. Hij is 0,5 cm lang.

Cultuur

Daar *Masdevallia*'s gevonden worden op grote hoogte, moeten ze gekweekt worden in een koele ruimte.

De temperaturen moeten tussen de 8 °C en 25 °C gehouden worden. *M. aops* komt voor in de oostelijke Andes. Dat betekent, dat de warme lucht met een hoge luchtvochtigheid uit de laagvlakte daar opstijgt en in de hoogte mist vormt, zodat de planten meestal in een nevelige omgeving groeien. Die nevel is in onze kassen niet of nauwelijks te bereiken, maar we kunnen wel

foto Chr. Branger

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden

zorgen voor een relatief hoge vochtigheidsgraad. De planten mogen echter niet in een potje staan met te vochtige potkluit, want dan verrotten de wortels.

Als oppotmateriaal kunnen we een mengsel met veel varenwortel en wat veenmos gebruiken; ook is een mengsel van mexifern, dicksonia en veenmos geschikt. Als nieuw oppotmateriaal wordt de laatste tijd meranti gebruikt. De resultaten lijken gunstig. De planten blijken er goed in te wortelen. Masdevallia's worden eenmaal in de twee jaar verpot. Als er echter bladval of wortelrot optreedt, moet eerder verpot worden.

Eén keer in de week een kleine hoeveelheid mest, voorzien van spoorelementen is geschikt.

Kamercultuur en hydrocultuur is heel goed mogelijk.

Literatuur

Luer, New species of Masdevallia's: Phytologia, Vol. 42, no. 5, 1979, blz. 457.

Luer, Selbyana, Miscellaneous new species and combinations in the Pleurothallidinae, Vol. 2 (4): december 1978, blz. 377.

Chr. Branger
april 1983